

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Sylvy Šiškeové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **Mgr. Z. K., DiS.**, proti žalovanému: **Nejvyšší státní zastupitelství**, se sídlem Jezuitská 585/4, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2020, č. j. 1 SIN 313/2020 - 5, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 7. 2022, č. j. 15 A 81/2020 - 66, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** ve vztahu k rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 7. 2022, č. j. 15 A 81/2020 - 66, **p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně se v bodě 2 žádosti podané podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze (dále jen „povinný subjekt“), domáhala informace *„jaký je přesný počet státních zástupců z Vašeho Vrchního státního zastupitelství, kteří jsou držiteli oznámení pro stupeň utajení Vyhrazené, kteří jsou držiteli osvědčení pro stupeň utajení Důvěrné, osvědčení pro stupeň utajení Tajné a osvědčení pro stupeň utajení Přísně tajné“*. Povinný subjekt odmítl žádost žalobkyně podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4 a § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím. Žalovaný zamítl odvolání žalobkyně. Konstatoval, že požadované informace jsou výsledkem vnitřních aktů řízení (organizačně-personálních opatření povinného subjektu). V případě zveřejnění by mohla mít důvěrnost těchto informací o vnitřních organizačně-personálních poměrech povinného subjektu negativní dopad na hájení veřejného zájmu povinným subjektem.

[2] Žalobkyně se proti rozhodnutí žalovaného bránila žalobou, které Městský soud v Praze vyhověl a výrokem I. napadené rozhodnutí v části, již byla odmítnuta žádost žalobkyně o poskytnutí informace, zrušil. Výrokem II. městský soud povinnému subjektu uložil, aby žalobkyni ve lhůtě 15 dnů požadovanou informaci poskytl.

[3] Žalovaný (stěžovatel) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, s níž spojil návrh na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel se domnívá, že zveřejnění požadované informace by mohlo mít negativní dopad na průběh trestního řízení v konkrétních věcech i na schopnost povinného subjektu hájit veřejný zájem v rámci zákonem vymezené působnosti. Stěžovatel zdůraznil, že poskytnutí informace je nevratný úkon. I pokud by Nejvyšší správní soud vyhověl stěžovateli kasační stížnosti a napadený rozsudek zrušil, nebylo by možné již poskytnutou informaci nijak chránit ani odvrátit případný negativní dopad jejího zveřejnění na výkon působnosti povinného subjektu. Případné vyhovění žádosti o přiznání odkladného

účinku způsobí žalobkyni újmu spočívající v tom, že bude muset vyčkat na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Jde však o újmu pouze dočasnou a újma hrozící povinnému subjektu v důsledku zveřejnění požadovaných informací je oproti ní nepoměrně větší.

[4] Žalobkyně ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedla, že jí Vrchní státní zastupitelství v Olomouci před dvěma roky požadovanou informaci sdělilo, přičemž si není vědoma toho, že by tím vznikla nenahraditelná újma. Dodala, že bude-li muset vyčkat na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, újmu jí to nezpůsobí.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje splnění zákonných předpokladů [§ 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sv., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], tj. 1. výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2. chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Z návrhu je zjevné, že se stěžovatel obává zveřejnění informací o vnitřních organizačně-personálních poměrech povinného subjektu, které jsou podle jeho názoru důvěrné a citlivé a které povinný subjekt poskytuje zásadně jen těm orgánům veřejné moci, jež tuto informaci nutně potřebují k výkonu své působnosti. Nejvyšší správní soud nemůže bez věcného projednání věci vyloučit, že by postupem povinného subjektu v návaznosti na závěry napadeného rozsudku opravdu mohl nastat důsledek tvrzený stěžovatelem. Proto považuje stěžovatelovy důvody za dostatečně závažné pro přiznání odkladného účinku. V případě, že by kasační stížnosti nebyl přiznán odkladný účinek a Nejvyšší správní soud by následně kasační stížnosti vyhověl, nebyla by žádná možnost jak případný chybný důsledek zvrátit, a předmět sporu by tím fakticky odpadl. Kasační přezkum by se tím dostal toliko do roviny akademické úvahy, neboť účelu zákona o ochraně utajovaných informací by již nebylo možné dosáhnout. Důvodem přiznání odkladného účinku je tak především snaha zabránit nevratným krokům povinného subjektu, po nichž by již nebylo rozhodování kasačního soudu dostatečně účinné. Nejvyšší správní soud setrvale judikuje, že ve věcech svobodného přístupu k informacím by v případě vyhovění kasační stížnosti stěžovatele – povinného subjektu, za současného nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti, přezkum zákonnosti napadeného rozsudku kasačním soudem v podstatě ztratil smysl a jeho význam by byl pouze akademický. Ani zrušujícím rozsudkem Nejvyššího správního soudu by již nebylo možné zvrátit skutečnost, že povinný subjekt informaci podle závazného pokynu soudu poskytl (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2020, č. j. 4 As 322/2020 - 32, či ze dne 22. 10. 2014, č. j. 3 As 188/2014 - 27, nebo ze dne 14. 7. 2021, č. j. 10 As 241/2021-21).

[7] Nejvyšší správní soud současně připouští, že žalobkyni vznikne přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti určitá újma spočívající v tom, že bude muset vyčkat na rozhodnutí o kasační stížnosti. Tato újma má však jen dočasný charakter do doby, než bude rozhodnuto, zda je poskytnutí požadovaných informací v souladu se zákonem. Nebude-li kasační stížnost důvodná, bude povinný subjekt muset postupovat podle napadeného rozsudku městského soudu. Žalobkyni proto nevznikne větší újma, než by vznikla povinnému subjektu, pokud by byl nucen plnit na základě rozsudku městského soudu, který by byl posléze shledán nezákonným. Nepřiznáním odkladného účinku v případě úspěšnosti kasační stížnosti přitom může povinnému subjektu vzniknout újma. Nejvyšší správní soud v přiznání odkladného účinku neshledal ani rozpor s veřejným zájmem. Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 s. ř. s. byly splněny, Nejvyšší správní soud stěžovateli vyhověl a přiznal kasační stížnosti odkladný účinek ve vztahu k rozsudku městského soudu.

pokračování

[8] Usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.). Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2022

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu